

Verslag van de VivaSahel-informatie-bijeenkomst op 30 oktober 2011 n.a.v. Dogo's bezoek aan Amsterdam, ten huize van Alice en Hans Bergmans.

Nadat iedereen van koffie, thee, koek en taart voorzien was begon er een levendige uitwisseling van gedachten over hoe de situatie in Niger verbeterd zou kunnen worden.

Al spoedig was men het erover eens dat WATER nog steeds het allergrootste probleem is, waaraan gewerkt moet worden.

Heel pijnlijk dat de P.R. put in Tamaci nog steeds niet werkt – wat voorkomen heeft dat al 2 seizoenen geen contre-saison-kweek heeft kunnen plaatsvinden (verbouwen van groentes etc. in de droge periode, met irrigatie vanuit de nieuwe put).

Het lijkt nuttig te zijn om ervoor te zorgen dat de put-installatie, zodra hij het na de officiële oplevering niet meer doet (en dat zal heel gauw zijn, wordt gevreesd), op een goede, effectieve en duurzame manier gerepareerd wordt. Beter dan de strijd aan te binden met de grote verantwoordelijke organisatie, waarbij we hoogstwaarschijnlijk zullen verliezen. Maar daar is vermoedelijk veel geld voor nodig.

Het zou heel goed zijn als er ondergrondse waterbekkens gemaakt zouden kunnen worden, die water in het regenseizoen opvangen en vasthouden.

Bomen houden water vast en trekken regen aan.

In het gesprek van Alice en Marlies vorig jaar met Chris Reij kwamen ook allerlei projecten naar voren, waarin bomen geplant werden op een manier waarop ze niet uitdroogden. Het zou goed zijn om het verslag van dit gesprek nog eens op te zoeken. De film “de man (Yakouba) die de woestijn groen maakte” gaat hierover en is in het bezit van Marlies.

Bomen moeten ook in de toekomst brandstof leveren, en zo komen Henk en Marjan met de cookit naar voren.

Zij leggen uit wat het is, en het nut ervan. Toevallig hadden Marlies en Dogo de dag tevoren uitgebreid met een vertegenwoordigster van Kozon (Carja Butijn) over de Cookit en Tamaci gesproken. In dat gesprek werd duidelijk dat het NU niet een geschikt moment is om de cookit te introduceren in Tamaci. De vrouwen hebben daar absoluut geen geld voor. Het blijkt dat de cookits in Oost Afrika de helft kosten van wat ze in West Afrika kosten. Vermoedelijk omdat het karton in O.A. gratis is, en in W.A. op dit moment nauwelijks te krijgen is, en al helemaal niet gratis.

Egil Tornqvist meldt dat hij een stichting in Zweden kent, die zich met bomenplanten in heel Afrika bezig houdt: www.viskogen.se

Vanuit de aanwezigen werden allerlei ideeën geopperd om aan dit geld te komen:

- benaderen van waterleidingbedrijven en TNT-Post
- project indienen bij WG en OSA in Aalsmeer*
- contact opnemen met de landbouwwattaché op de ambassade in Ouagadougou

*bij beiden wordt de stichting geacht activiteiten te ontplooiën om zelf een deel van het bedrag bij elkaar te krijgen. Voor de OSA moeten die activiteiten in Aalsmeer plaatsvinden. Hiervoor zouden we contact kunnen opnemen met de kerken die al eerder iets voor ons hebben gedaan (doopsgezinden en de samen-op-weg gemeente in Kudelstaart) – de opbrengsten van die activiteiten zijn door de OSA ‘verdubbeld’.

Aan Dogo wordt gevraagd, contact op te nemen met het Mercy Corps, dat in Filingué gevestigd is, en al een keer 100 zakken gierst naar Tamaci heeft gebracht – en tevens beloofd

heeft, zodra dat mogelijk is, opnieuw gierst daarheen te sturen. Het zou heel goed zijn als wij (en Protef) van de know-how van dit Corps gebruik kunnen maken.

Trudy (OSA) belooft de benodigde contacten en tel.nrs aan VivaSahel door te mailen. Zij wijst ook op de stichting Dorcas Andijk, die eveneens met OSA werkt en actief is in West Afrika

In actie voor
de allerarmsten!

[Home](#) |
[Loket](#) |
[Contact](#)

Al met al een heel nuttige en productieve middag. Goed te ervaren dat mensen betrokken zijn, meeleven en meedenken.